

Súd: Okresný súd Veľký Krtíš
Spisová značka: 13Cb/7/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119290971
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tomáš Minárik
ECLI: ECLI:SK:OSVK:2020:6119290971.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Veľký Krtíš sudcom JUDr. Tomášom Minárikom v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, zastúpený Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: G. M. Y., P. XX.XX.XXXX, Y. Š. X. XXX/XXX, J. U., zastúpený JUDr. Jozef Veselý, advokát, so sídlom Mierová 1, Veľký Krtíš, o zaplatenie 4.800,- Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 4 800,- Eur spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 400,- Eur od 01.06.2015 do zaplatenia, zo sumy 400,- Eur od 01.07.2015 do zaplatenia, zo sumy 400,- Eur od 01.08.2015 do zaplatenia, zo sumy 400,- Eur od 01.09.2015 do zaplatenia, zo sumy 400,- Eur od 01.10.2015 do zaplatenia, zo sumy 400,- Eur od 01.11.2015 do zaplatenia, zo sumy 400,- Eur od 01.12.2015 do zaplatenia, zo sumy 400,- Eur od 01.01.2016 do zaplatenia, zo sumy 400,- Eur od 01.02.2016 do zaplatenia, zo sumy 400,- Eur od 01.03.2016 do zaplatenia, zo sumy 400,- Eur od 01.04.2016 do zaplatenia a zo sumy 400,- Eur od 01.05.2016 do zaplatenia, a to všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobca má nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobou pôvodne podanou na upomínacom súde sa žalobca voči žalovanému domáhal zaplatenia istiny v sume 4 800,- Eur spolu s 5% ročným úrokom z omeškania zo sumy 400,- Eur od 01.06.2015 do zaplatenia, zo sumy 400,- Eur od 01.07.2015 do zaplatenia, zo sumy 400,- Eur od 01.08.2015 do zaplatenia, zo sumy 400,- Eur od 01.09.2015 do zaplatenia, zo sumy 400,- Eur od 01.10.2015 do zaplatenia, zo sumy 400,- Eur od 01.11.2015 do zaplatenia, zo sumy 400,- Eur od 01.12.2015 do zaplatenia, zo sumy 400,- Eur od 01.01.2016 do zaplatenia, zo sumy 400,- Eur od 01.02.2016 do zaplatenia, zo sumy 400,- Eur od 01.03.2016 do zaplatenia, zo sumy 400,- Eur od 01.04.2016 do zaplatenia a zo sumy 400,- Eur od 01.05.2016 do zaplatenia a náhrady trov konania na tom skutkovom základe, že žalobca sa na základe zmluvy o postúpení pohľadávok stal postupníkom pohľadávky. Postupca uzatvoril so žalovaným zmluvu č. XXXXXXXXXXX, ktorej súčasťou sú VOP v znení ich dodatkov, na základe ktorej poskytol žalovanému úver vo výške 19.200 Eur, ktorý mal žalovaný splácať v pravidelných mesačných splátkach vo výške 400 EUR vždy k poslednému dňu v mesiaci počnúc dňom 30. 6. 2014 a s konečnou splatnosťou dňa 31. 5. 2018. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky sumu vo výške 19.714,45 EUR. Žalobca si v tomto konaní však uplatnil len splátky úveru splatné od 31. 5. 2015 do 30. 4. 2016 v počte 12 a v celkovej výške 4.800 EUR (12 × 400 EUR = 4.800 EUR) Zároveň si žalobca v tomto konaní uplatnil úrok z omeškania podľa ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka počnúc dňom splatnosti každej splátky úveru samostatne.

2. Upomínací súd vo veci rozhodol platobným rozkazom, ktorý bol pre podanie odporu žalovaným ex lege zrušený (§ 11 ods. 1 zákona č. 307/2016 Z. z.). V predmetnom odpore žalovaný uviedol, že v danom prípade nie je splnená podmienka aktívnej legitímácie na strane žalobcu, keď pôvodný veriteľ - postupca nedoručil dlžníkovi oznámenie o postúpení pohľadávky, žalobca ako postupník pred začatím súdneho konania postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukázal a táto zmluva o postúpení pohľadávky nie je ani súčasťou návrhu na vydanie platobného rozkazu, ktorý bol žalovanému doručený spolu s platobným rozkazom. Ďalej uviedol, že žalobcom nebol predložený originál respektíve overená fotokópia zmluvy o postúpení pohľadávky v takej podobe a forme, aby súd mohol uznať za hodnoverný dôkaz spolu s prílohou, kde je uvedený predmet zmluvy o postúpení pohľadávky. Žalobcom predloženú fotokópiu prílohy možno vyhotoviť dodatočne a účelovo pomocou technických prostriedkov. K charakteru zmluvy, od ktorej žalobca odvodzuje žalovaný nárok, uviedol, že zákon o ochrane spotrebiteľa za spotrebiteľa označil primárne fyzickú osobu, a to iba v prípadoch, keď nakupuje výrobky alebo používa služby pre priamu osobnú spotrebu fyzických osôb, najmä pre samotnú fyzickú osobu alebo príslušníkov svojej domácnosti. Zákonodarca nad rámec čl. 2 písm. b) smernice rady 93/13 EHS zo dňa 5. 4. definuje ako spotrebiteľa aj právnickú osobu. V tomto prípade však za spotrebiteľa nemožno považovať akúkoľvek právnickú osobu, ktorá nakupuje výrobky alebo využíva služby, ktoré nie sú určené pre jej ďalšiu podnikateľskú činnosť. Toto v zásade platí aj je pre fyzické osoby - podnikateľov, ktorí podnikajú na základe živnostenského oprávnenia alebo iného ako živnostenského oprávnenia. Z uvedených hľadísk a dôvodov sa predmetná zmluva považuje za spotrebiteľskú a riadi sa zákonom o ochrane spotrebiteľa príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka a nie Obchodného zákonníka. V tejto súvislosti osobitne poukázal na skutočnosť, že od roku 2014 sa zdravotný stav žalovaného zhoršil, podstatnú časť kalendárneho roka bol práceneschopný následne v novembri 2015 bol uznaný za invalidného dôchodcu bol mu priznaný plný invalidný dôchodok. V rokoch 2013 a 2014 mu bol pozastavený výkon správcovskej činnosti a výkon advokátskej činnosti, čiže od tej doby do 30. 5. 2019 vôbec nepodnikal. Zároveň poukázal na skutočnosť, že postupca ho neupozornil, že v prípade nesplácanie dlhu môže dôjsť k zosplatneniu úveru, oznámenie o zosplatnení od neho neobdržal, neobdržal od neho ani upozornenie, že po nezaplatení celého zostatku úveru môže postúpiť svoju pohľadávku tretej osobe. Záverom podaného odporu vzniesol námietku premlčania.

3. Žalobca vo vyjadrení k odporu proti platobnému rozkazu (č.l. 103 a nasl. spisu) uviedol, že podľa ustanovenia § 89 ods. 1 zákona o bankách banka alebo pobočka zahraničnej banky si so svojim klientom môžu zmluvne upraviť práva a povinnosti z obchodov odchylné od zákona alebo osobitného predpisu, ak to zákon ani osobitný predpis výslovne nezakazuje alebo ak z povahy ich ustanovení nevyplýva, že sa od nich nemožno odchyliť. Podľa bodu 18.14 Všeobecných obchodných podmienok klient výslovne súhlasí s tým, že banka je oprávnená kedykoľvek postúpiť akékoľvek svoje pohľadávky, a to bez ohľadu na to, či sú budúce alebo súčasné, podmienené alebo nepodmienené, bež ohľadu na právny vzťah, z ktorého vyplývajú, ako aj bez ohľadu na to, či banka vzniesla v súvislosti s takouto pohľadávkou akúkoľvek požiadavku, alebo nie, voči klientovi na tretiu osobu, alebo previesť akékoľvek svoje záväzky voči nej na tretiu osobu výlučne s predchádzajúcim písomným súhlasom banky. Vo všeobecných obchodných podmienkach, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy, si zmluvné strany dohodli možnosť postúpenia pohľadávky nepodmienenú počtom dní omeškania, prípadne zaslaním písomnej výzvy. Vzhľadom na uvedené možno konštatovať, že došlo k platnému postúpeniu pohľadávky. S uvedeným záverom a stotožnil aj Krajský súd v Prešove v rozhodnutí sp. zn. 11Co/11/2015 zo dňa 25.08.2016, v rozhodnutí sp. zn. 9Co/145/2015 zo dňa 05.10.2016, v rozhodnutí sp. zn. 11Co/206/2015 zo dňa 05.10.2016. Zároveň žalobca nemôže súhlasiť ani s tým, že by predmetné ustanovenie spôsobovalo nevyvážené postavenie zmluvných strán, nakoľko predmetné ustanovenie je v súlade s ustanovením § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Zákon o bankách umožňuje zmluvným stranám upraviť si vzájomné vzťahy odchylné od predmetného zákona, pričom predmetné ustanovenie obchodných podmienok je v súlade s ustanoveniami Občianskeho zákonníka. V tejto súvislosti žalobca poukázal na uznesenie Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 19Co/2/2016 zo dňa 02.05.2017, uznesenie Krajského súdu v Trnave zo dňa 10.01.2018 č. k. 24 Co/147/2017, či na uznesenie Krajského súdu v Prešove zo dňa 08.02.2018, č. k. 10Co/57/2017-230. V súvislosti s tvrdením žalovaného, že mu postúpenie pohľadávky nebolo oznamované, žalobca uviedol, že právny predchodca žalobcu žalovaného vyzýval na úhradu, a to Výzvou zo dňa 12.09.2018. Predmetná výzva sa mu však vrátila s príznakom „Adresát neznámy“. Právny predchodca žalobcu predmetné výzvy doručoval na adresu „Y. XX, XXX XX J. U.“ s dôvodu, že túto adresu žalobca oznámil právnomu predchodcovi žalobcu po uzavretí Zmluvy o úvere, ktorá je predmetom tohto konania - konkrétne uzavretím Zmluvy o úvere dňa 12.05.2014. O tejto zmluve sa aktuálne vedie súdne konanie o zaplatenie 3.000 EUR, ktoré bolo postúpené na Okresný súd

Veľký Krtíš s Okresného súdu Banská Bystrica. Žalobca v tejto súvislosti poukázal na čl. 12.5.4. Všeobecných obchodných podmienok, v zmysle ktorých klient je povinný bezodkladne oznámiť banke akékoľvek zmeny údajov oznámených banke v súvislosti so zmluvnými vzťahmi medzi bankou a klientom a predložiť banke doklady, ktoré preukazujú tieto zmeny podľa vlastného uváženia banky dostatočnou mierou, a ďalšie informácie, ktoré môže banka v tejto súvislosti požadovať. Uvedené zmeny sa stávajú voči banke účinné a záväzné obchodným dňom nasledujúcim po dni doručenia príslušného oznámenia banke. Nakoľko právny predchodca žalobcu zasielal výzvy na úhradu na žalovaným zadanú adresu, nie je možné, aby znášal akékoľvek právne následky spojené s nesplnením povinnosti žalovaného o oznámení zmeny kontaktných údajov. Žalovaný navyše mal ako advokát objektívne vedieť o tom, že zmeny kontaktných údajov je potrebné všetkým inštitúciám ohlásiť. V súvislosti s argumentáciou žalovaného o spotrebiteľskom charaktere zmluvy o úvere poukázal žalobca na čl. I zmluvy o úvere - účel úveru, kde sa výslovne uvádza, že je ním financovanie prevádzkových resp. investičných potrieb dlžníka v súlade s jeho predmetom činnosti. Záverom sa žalobca nestotožnil ani so vznesenou námietkou premlčania.

4. Na pojednávaní žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedol, že nie je sporné, že dňa 9. 5. 2014 bola uzavretá medzi Slovenskou sporiteľňou a žalovaným zmluva o splátkovom úvere a taktiež nie je sporné, že došlo k tomu, že pohľadávka z tejto zmluvy bola postúpená na žalobcu. Žalovaný však neobdržal žiadne oznámenie o postúpení pohľadávky. Podľa predmetnej zmluvy je uvedená adresa trvalého pobytu žalovaného Š. X. XXX/XXX s tým, že žalovaný nevie akým spôsobom sa dostalo do zmluvy miesto podnikania Y. P. XX, ktoré teda bolo aj v tom čase už neaktuálne, zrejme išlo o omyl. Žalovaný mal kanceláriu na Y.Í. S. XX, a to až do prerušenia výkonu advokácie, čo mohlo byť v roku 2013 alebo 2014 a každú zmenu svojej adresy, či už kancelárie alebo miesta bydliska, oznamoval trebárs na pošte s tým, že všetky písomnosti mu boli preposielané na jeho aktuálnu adresu Š. X.Č.. Pokiaľ vie, aj banke oznámil zmenu adresy na Š. X., a to ústnou formou a aj komunikácia v iných vzťahoch, prípadne výpisy z účtov v iných vzťahoch, ktoré mal s touto bankou, mu boli doručované na adresu Š. X.. Žalovaný aj vzťah o bežnom účte, ktorý mal s touto bankou, považuje za podnikateľský, nakoľko mal bankou vedený podnikateľský účet a zmenu oznamoval po presťahovaní na adresu Š. X., čo bolo pred 22-omi rokmi. Ďalej uviedol, že podľa prílohy k zmluve o postúpení pohľadávky predmetom postúpenia mala byť pohľadávka postúpená vo výške 19 714,45 Eur, pričom predmetom súdneho sporu je len nárok na zaplatenie sumy 4 800,- Eur, kde si uplatňuje žalobca úrok z omeškania od 01.06.2015 do 01.05.2016. Ak žalobca uviedol, že si uplatňuje úrok z omeškania od určitej doby, tak žalovaný má za to, že sa dostal týmto dňom do omeškania a týmto dňom začala plynúť premlčacia doba. Z tohto dôvodu by uplatňovaný nárok mal byť premlčaný.

5. Žalobca na uvedenom prejedávaní prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedol, že v danom prípade sa nejedná o spotrebiteľský vzťah preto je premlčacia doba štyri roky a nárok premlčaný rozhodne nie je, nakoľko žalobca v konaní uplatňuje splátky, ktorých splatnosť nastala od 31.05.2015, pričom žaloba bola podaná dňa 09.05.2019. Zásielky, ktoré právny predchodca žalobcu doručoval žalovanému, boli doručované na adresu Y. XX. V tejto súvislosti poukázal na čl. 12.5.4 Všeobecných obchodných podmienok, v zmysle ktorých klient oznámil zmenu svojich údajov, a to pri podpise zmluvy o úvere, ktorá bola uzatvorená neskôr, a to teda dňa 22.05.2014 a v ktorej uviedol svoje kontaktné údaje ako Y. XX, J. U.. V zmysle uvedeného banka nemala inú možnosť, ako doručovať písomnosti žalovanému na túto adresu. A navyše je úplne nelogické, že pokiaľ má osoba viacero zmluvných vzťahov s bankou, čo je úplne bežné, aby banka doručovala písomnosti na rozdielne adresy tomuto klientovi. Na adresu Y. XX bolo doručované aj oznámenie o postúpení pohľadávky ako to vyplýva z doručky zo dňa 08.01.2019, ktorá sa vrátila právnenému predchodcovi žalobcu späť. Ďalej bol žalovaný upozornený aj o možnosti danú pohľadávku postúpiť, a to listom zo dňa 12.09.2018, čo preukazuje aj fotokópia doručky zo dňa 14.09.2018. Opätovne bola doručovaná na adresu Y. XX. Ak by sa aj pripustilo, že banka doručovala žalovanému písomnosti na adresu Š. X. v nejakých iných vzťahoch, bolo to ešte predtým, ako došlo k uzatvoreniu žalovanej zmluvy.

6. V reakcii na stanovisko žalobcu na pojednávaní žalovaný v rámci návrhu na doplnenie dokazovania navrhol, aby si súd vyžiadal oznámenie od Slovenskej sporiteľne, aby táto súdu uviedla, na akú adresu v období od roku 2015 do roku 2020 doručovala žalovanému písomnosti týkajúce sa jeho obchodnoprávných vzťahov s bankou. Zároveň uviedol, že vie súdu v lehote do 30 dní predložiť písomnosti, ktoré preukazujú, že v iných zmluvných vzťahoch banka komunikovala so žalovaným práve na adrese Š. X. nie je na adrese Y. XX alebo na adrese Y. P. XX.

7. Súd vo veci vykonal dokazovanie zmluvou o splátkovom úvere zo dňa 9.5.2014, Všeobecnými obchodnými podmienkami na č.l. 24 a nasl. spisu, výzvou na č. l. 71, oznámením o postúpení pohľadávky na č.l. 73, doručenkou zo dňa 08.01.2019, doručenkou na č. l. 213, zmluvou o úvere zo dňa 22.05.2014, odpoveďou na č.l. 218 a listom Slovenskej sporiteľne a.s. na č.l. 221 spisu, pričom zistil nasledovný skutkový stav.

8. Zo zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 9.5.2014 a zo Všeobecných obchodných podmienok na č.l. 24 a nasl. spisu (ďalej aj „VOP“) súd zistil, že dňa 9.5.2014 žalovaný ako dlžník a Slovenská sporiteľňa, a.s. ako veriteľ uzatvorili zmluvu o splátkovom úvere, predmetom ktorej bol záväzok banky (predchodcu žalobcu) poskytnúť dlžníkovi ako MIKRO podnikateľovi splátkový úver vo výške 19.200 Eur na financovanie prevádzkových resp. investičných potrieb dlžníka a záväzok dlžníka poskytnutý úver splatiť, platiť úroky a poplatky a splniť ďalšie podmienky dohodnuté v úverovej zmluve (ďalej aj „Zmluva o úvere“). Poskytnutý úver mal dlžník splácať v mesačných splátkach (vždy k poslednému dňu v kalendárnom mesiaci) vo výške 400 Eur, splatnosť prvej splátky bola dohodnutá na 30.6.2014 a konečná splatnosť úveru na 31.5.2018. Súčasťou uvedenej zmluvy sú v zmysle jej čl. III bod 4 okrem iného aj VOP, v zmysle bodu 7.5.1. písm. b/ ktorých je klient povinný bez zbytočného odkladu oznámiť banke všetky zmeny, ktoré sa dotýkajú jeho majetkovej a príjmovej situácie, predmetov záložného práva, zabezpečovacích zmlúv, ak aj všetky zmeny adresy a osobných údajov. V záhlaví uvedenej zmluvy je žalovaný vymedzený obchodným menom, miestom podnikania (Y. P. XX, J. U.), IČO-m a údajom, že koná na základe osvedčenia o zápise do Slovenskej advokátskej komory pod č. XXXX zo dňa 1. 1. 2004.

9. Zmluvou o úvere zo dňa 22.05.2014 mal súd za preukázané, že dňa 22.5.2014 žalovaný ako dlžník a Slovenská sporiteľňa, a.s. ako veriteľ uzatvorili zmluvu o úvere predmetom bol záväzok banky (predchodcu žalobcu) poskytnúť dlžníkovi ako MIKRO podnikateľovi kontokorentný úver vo výške 5.000 Eur na prevádzkové potreby dlžníka a záväzok dlžníka poskytnutý úver splatiť, platiť úroky a poplatky a splniť ďalšie podmienky dohodnuté v úverovej zmluve. I v záhlaví tejto zmluvy je žalovaný vymedzený obchodným menom, miestom podnikania, IČO-m a údajom, že koná na základe osvedčenia o zápise do Slovenskej advokátskej komory pod č. XXXX zo dňa 1. 1. 2004, len s tým rozdielom, že miesto podnikania je uvedené ako „Y. XX, J. U..“

10. Výzvou na č. l. 71, oznámením o postúpení pohľadávky na č.l. 73, doručenkou zo dňa 08.01.2019, doručenkou na č. l. 213 a odpoveďou na č.l. 218 mal súd za preukázané, že výzva zo dňa 12. 9. 2018 (na č.l. 71 spisu), ktorej obsahom je o. i. aj oznámenie o tom, že banka (právny predchodca žalobcu) je oprávnená pohľadávku voči žalovanému postúpiť tretej osobe bola, žalovanému podľa doručeny na č.l. 213 spisu dňa 14. 9. 2018 odoslaná na adresu Y. XX, J.Ý. U.. Uvedená výzva sa banke vrátila s poznámkou „adresát je neznámy“. Oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 3.1.2019 (na č.l. 73 spisu), ktorým postupca (Slovenská sporiteľňa, a. s.) oznámila dlžníkovi (žalovanému) postúpenie pohľadávky na žalobcu, bolo dňa 8. 1. 2019 odoslané na adresu Y. XX J. U., s tým, že uvedená zásielka sa právnenému predchodcovi žalobcu (postupcovi) rovnako vrátila dňa 14. 1. 2019 s doložkou „adresát je neznámy“. Slovenská sporiteľňa a.s. na výzvu súdu, aby uviedla na akú adresu v období od r. 2015 do súčasnosti doručovala písomnosti osobe vystupujúcej ako: JUDr. Ivan Bablena, IČO: 35 678 861, odpovedala, že písomnosti doručovala na adresu: Y. M. G., Y. XX, XXX XX J. U..

11. Nedatovaný list Slovenskej sporiteľne a.s. na č.l. 221 preukazuje, že uvedená banka bližšie nešpecifikované dňa adresovala list osobe označenej ako G.. M. Y. P. N. Š.. X. XXX/XXX, J. U..

12. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka (ďalej aj „ObZ“) zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

13. Podľa § 52 ods. 1, 3 a 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej aj „OZ“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

14. Podľa § 2 ods. 2 písm. c/ ObZ podnikateľom podľa tohto zákona je osoba, ktorá podniká na základe iného než živnostenského oprávnenia podľa osobitných predpisov.

15. Veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené (ust. § 542 OZ).

16. Podľa § 526 ods. 1 a 2 OZ postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

17. Podľa § 392 ods. 2 veta prvá ObZ pri práve na čiastkové plnenie plynie premlčacia doba pre každé čiastkové plnenie samostatne.

18. Podľa § 397 ObZ ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premlčacia doba štyri roky.

19. Ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, vzniká veriteľovi, ktorý si splnil svoje zákonné a zmluvné povinnosti, právo požadovať z nezaplatenej sumy úroky z omeškania vo výške dohodnutej v zmluve, a to bez potreby osobitného upozornenia. Ak výška úrokov z omeškania nebola dohodnutá, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania v sadzbe, ktorú ustanoví vláda Slovenskej republiky nariadením (ust. § 369 ods. 1 a 2 ObZ) .

20. Súd vec právne posúdil podľa vyššie citovaných ustanovení zákona. V prejednávanej veci nebolo medzi stranami sporné, že žalovaný s právnym predchodcom žalobcu uzatvorili dňa 9. 5. 2014 Zmluvu o úvere, ktorej predmetom bol záväzok banky (predchodcu žalobcu) poskytnúť dlžníkovi (žalovaný) ako MIKRO podnikateľovi splátkový úver vo výške 19.200 Eur na financovanie prevádzkových resp. investičných potrieb dlžníka a záväzok dlžníka poskytnutý úver splatiť, platiť úroky a poplatky a splniť ďalšie podmienky dohodnuté v úverovej zmluve (ďalej aj „Zmluva o úvere“). Poskytnutý úver mal dlžník splácať v mesačných splátkach (vždy k poslednému dňu v kalendárnom mesiaci) vo výške 400 Eur, splatnosť prvej splátky bola dohodnutá na 30.6.2014, konečná splatnosť úveru na 31.5.2018 a úroková sadzba ako Referenčná sadzba BASE RATE SPL Nezabezpečené. Zmluvné strany tak uzatvorili zmluvu, ktorú súd kvalifikoval ako zmluvu o úvere podľa § 497 nasl. ObZ, v ktorej si zmluvné strany dohodli záväzok veriteľa poskytnúť dlžníkovi finančné prostriedky v sume 19.200 Eur a záväzok dlžníka tieto finančné prostriedky spolu s dohodnutým úrokom veriteľovi vrátiť, a to v mesačných splátkach po 400 Eur, počnúc dňom 30. 6. 2014. Predmetnú Zmluvu o úvere podľa názoru súdu nemožno právne kvalifikovať ako zmluvu spotrebiteľskú, keď na túto nedopadá ust. § 52 a nasl. OZ, v zmysle ktorého je spotrebiteľskou zmluvou každá zmluva, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom a spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Súd tu vychádza v prvom rade z predmetu uvedenej zmluvy (čl. 1 Zmluvy o úvere), ktorým je záväzok banky (predchodcu žalobcu) poskytnúť dlžníkovi (žalovaný) ako MIKRO podnikateľovi splátkový úver vo výške 19.200 Eur na financovanie prevádzkových resp. investičných potrieb dlžníka v súlade s jeho predmetom činnosti a záväzok dlžníka poskytnutý úver splatiť, platiť úroky a poplatky a splniť ďalšie podmienky dohodnuté v úverovej zmluve. Už v uvedenom predmete je žalovaný označený ako MIKRO podnikateľ a úver mu má byť poskytnutý na jeho prevádzkové resp. investičné potreby v súlade s jeho predmetom činnosti a nie na osobnú spotrebu. I v záhlaví uvedenej zmluvy je žalovaný vymedzený obchodným menom, miestom podnikania, IČO-m a údajom, že koná na základe osvedčenia o zápise do Slovenskej advokátskej komory pod č. XXXX zo dňa 1. 1. 2004 a hoci sa v uvedenej zmluve nachádza aj údaj o adrese trvalého pobytu, či jeho dátum narodenia a rodné číslo, z predmetnej zmluvy je úplne zrejmé, že ide len o špecifikáciu fyzickej osoby konajúcej za subjekt, ktorý s poukazom na § 2 ods. 2 písm. c/ ObZ podniká na základe Osvedčenia o zápise do Slovenskej advokátskej komory (viď. slovné spojenie „konajúci ako“). Záver o spotrebiteľskom charaktere predmetnej zmluvy nemožno vysloviť ani s poukazom na argumentáciu žalovaného, že v roku 2014 nebol podnikateľom a od roku 2013 mal dokonca pozastavenú aj činnosť ako advokát. Žalovaný totiž svoje tvrdenia nepreukázal a navyše je osobou s vysokoškolským právnickým vzdelaním, u ktorej je predpoklad znalosti práva a orientácie sa v právnych vzťahoch, do ktorých vstupuje a ktoré uzatvára. Je teda na žalovanom ako na fyzickej osobe s vysokoškolským právnickým vzdelaním, aby správne uviedol údaje týkajúce sa jeho postavenia pri vzniku právneho

vzťahu. Je na ňom, či uviedol svoje identifikačné údaje ako fyzickej osoby nepodnikateľa alebo fyzickej osoby podnikateľa. Nemôže byť na ťarchu dodávateľa, ak fyzická osoba úmyselne vystupuje pri uzatváraní zmluvy ako podnikateľ, ktorá sa neskôr pri plnení svojich zmluvných povinností domáha štatútu spotrebiteľa (rozhodnutie Bundesgerichtshof, VIII ZR 91 04). Pokiaľ sa skutočný účel využitia a osoba konečného užívateľa líši od údajov, ktoré uvedie žalovaný ako účastník zmluvnej strany do zmluvy, nemôže sa následne domáhať zvýšenej ochrany spotrebiteľa na základe ním uvedených údajov nezodpovedajúcich skutočnosti (m. m. rozsudok ESD vo veci C-464/01, body 51 - 54). Uvedené platí tým skôr, pokiaľ žalovaný v následnom spore zo zmluvy, o ktorej tvrdí, že je spotrebiteľská, poukazuje na nedostatok nejakých jej náležitostí, ktoré ale právna úprava platná v čase jej uzavretia kládla len na zmluvy spotrebiteľské, alebo pokiaľ (rovnako ako v prejednávacom prípade) sa žalovaný z titulu svojho postavenia „spotrebiteľa“ domáha premlčacej doby podľa ustanoví Občianskeho zákonníka, a to po tom, čo takáto premlčacia doba žalobcovi už uplynula. Napokon nie je relevantné ani to, či žalovaný pre pozastavenie živnosti, svoje zdravotné problémy, následnú invaliditu a pod. skutočne peňažné prostriedky na podnikateľskú činnosť použil, alebo ich použil na niečo iné, nakoľko bolo by absurdné, ak by napr. strata živnostenského oprávnenia hoci aj niekoľko dní po uzavretí úverovej zmluvy, ktorá nemá v čase uzavretia charakter zmluvy spotrebiteľskej, získala takýchto charakter spätne, stratou uvedeného živnostenského oprávnenia, čo by zároveň malo za následok iné požiadavky na jednotlivé dojednania tejto zmluvy, ktoré však už boli dojednané skôr. Rovnako to potom platí o práceneschopnosti, či následnej invalidite, na ktorú žalovaný poukazuje. Možno teda uzatvoriť, že predmetná Zmluva o úvere nie je zmluvou spotrebiteľskou a v tejto súvislosti je potom absolútne irelevantná obrana žalovaného, že neobdržal výzvu, že môže dôjsť k zosplateniu úveru, keď v zmysle § 53 ods. 9 OZ je povinnosť informovať o možnosti zosplatenia uložená dodávateľovi voči spotrebiteľovi, t.j. existuje len v prípade spotrebiteľskej zmluvy.

21. Pokiaľ sa jedná o aktívnu legitimáciu žalobcu, v konaní bolo preukázané, že v Zmluve o úvere bol žalovaný označený obchodným menom Bablena Ivan JUDr., IČO: 35 678 861 a miestom podnikania B.Nemcovej 19, 990 01 Veľký Krtíš. Na pojednávaní žalovaný tvrdil, že uvedené miesto podnikania už nebolo aktuálne a zrejme šlo o omyl. Nepochybnil, že pri uzatváraní Zmluvy o úvere zo dňa 22.05.2014 uviedol svoje miesto podnikania ako „Y. XX, J. U.“, čím banke oznámil zmenu miesta podnikania s poukazom na bod 7.5.1. písm. b/ VOP, ako to vyplýva aj z jeho vyjadrenia na pojednávaní, že mal kanceláriu na Y. S. XX, a to až do prerušenia výkonu advokácie, čo mohlo byť v roku 2013 alebo 2014. Tvrdil však, že banke oznámil zmenu adresu na Š. X., a to ústnou formou a aj komunikácia v iných vzťahoch, prípadne výpisy z účtov v iných vzťahoch, ktoré mal s touto bankou, mu boli doručované na adresu Š. X.. Žalovaný však v prvom rade nepreukázal, že by vo vzťahu k banke ústne (alebo akoukoľvek inou formou) urobil oznámenie o zmene adresy na adresu Š.. X. XXX/XXX, J. U., a pokiaľ aj predložil nedatovaný list Slovenskej sporiteľne a.s., ktorým táto banka adresovala list osobe označenej ako G.. M. Y. P. N. Š.. X. XXX/XXX, J. U., uvedený list sám o sebe oznámenie zmeny adresy na doručovanie písomností vyplývajúcich z bankových obchodov medzi Slovenskou sporiteľňou a. s. a žalovaným ako podnikateľom v období od 2015 do súčasnosti nepreukazuje. Predmetný list totiž okrem toho, že nie je datovaný a že nie je zrejme, kedy bol žalovanému doručený, nepreukazuje ani akého zmluvného vzťahu medzi bankou a žalovaným sa týka. Je pritom dobre možné, že uvedený list sa týka buď obdobia pred uzatvorením Zmluvy o úvere, prípadne, že sa týka osoby G.. M. Y. ako nepodnikateľa, napr. jeho zmluvy o bežnom účte. Je totiž všeobecne známou skutočnosťou a bežnou praxou, že fyzické osoby pôsobiace aj ako podnikatelia, si písomnosti týkajúce sa svojej podnikateľskej činnosti nechávajú zasielať na adresu svojho sídla (miesta podnikania), kde majú napr. aj osobu poverenú tieto písomnosti prijímať a spracovávať, zatiaľ čo písomnosti netýkajúce sa ich podnikateľskej činnosti si nechávajú zasielať na miesto svojho bydliska. Za týmto účelom preto súd pri odročení pojednávania uložil právnenému zástupcovi žalovaného predložiť súdu písomnosti preukazujúce, že banka v iných podnikateľských resp. vzťahoch medzi bankou a advokátom doručovala písomnosti žalovanému na adresu Š. X., a to spolu s titulom, ktorým bol ten daný konkrétny vzťah, v ktorom boli tieto písomnosti doručované, založený a zároveň súd dopytoval Slovenskú sporiteľňu a.s., aby súdu uviedla na akú adresu v období od r. 2015 do súčasnosti doručovala písomnosti osobe vystupujúcej ako: JUDr. Ivan Bablena, IČO: 35 678 861. Žalovaný nie len, že súdu nepreukázal, že ním predložený list sa týka rozhodného obdobia, ale nepreukázal ani aký je charakter právneho vzťahu, ktorého sa uvedený list dotýka. Na druhej strane Slovenská sporiteľňa a.s. jednoznačne uviedla, že v rozhodnom období písomnosti osobe vystupujúcej ako JUDr. Ivan Bablena, IČO: 35 678 861 doručovala na adresu: Y. M. G., Y. XX, XXX XX J. U.. V konaní tak skutočnosť, že žalovaný oznámil banke aby mu písomnosti v podnikateľských vzťahoch doručovala na adresu Š.. X. XXX/XXX, J. U., alebo že to aspoň v iných podnikateľských vzťahoch robila,

preukázaná nebola. Preto pokiaľ v konaní preukázané bolo, že Oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 3.1.2019 (na č.l. 73 spisu), ktorým postupca (Slovenská sporiteľňa, a. s.) oznámila dlžníkovi (žalovanému) postúpenie pohľadávky na žalobcu, bolo dňa 8. 1. 2019 odoslané na adresu Y. XX J. U., s tým, že uvedená zásielka sa právnenému predchodcovi žalobcu (postupcovi) vrátila dňa 14. 1. 2019 s doložkou „adresát je neznámy“, uvedená listina sa dostala do dispozičnej sféry žalovaného, a teda sa považuje za doručeníu. Písomnosť sa ocitne vo sfére dispozície druhého účastníka tým, že získa možnosť zoznámiť sa s jej obsahom. Písomný prejav vôle je doručený druhému účastníkovi v okamihu, kedy sa ocitne vo sfére jeho dispozície, ibaže zákon stanoví určitý spôsob doručovania; nie je pritom nevyhnutné, aby sa druhý účastník skutočne s obsahom prejavu vôle zoznámil; rozhodujúce je, aby mal objektívnu možnosť obsah písomnosti poznať (k uvedenému pozri napr. rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp.zn. 4MCdo 14/2011 zo dňa 28.05.2012 alebo sp.zn. 5Cdo 129/2010 zo dňa 28.01.2011). Skutočnosť, že doručovaniu zásielok treba priznať účinky, aj keď sa adresát reálne neoboznámil s jej obsahom, pretože si porušil svoju povinnosť oznámiť druhej zmluvnej strane zmenu adresy, uviedol napríklad aj Najvyšší súd SR vo svojom rozhodnutí sp. zn. 1Obdo V 63/2005 zo dňa 30.04.2007. Možno teda uzatvoriť, že nakoľko bolo žalovanému postúpenie pohľadávky oznámené postupcom, nie je v zmysle § 526 ods. 2 OZ dlžník oprávnený dožadovať na preukázania zmluvy o postúpení pohľadávky. Napriek tomu, z dôvodu, že zmluva o postúpení pohľadávok vrátane jej prílohy bola súčasťou návrhu na vydanie platobného rozkazu, bola táto zmluva spolu s jej prílohou žalovanému doručená dňa 20. 8. 2019 tak, ako to vyplýva z doručky na č.l. 89 spisu. Preto nie sú dôvodné nie len výhrady žalovaného o tom, že mu nebolo postúpenie pohľadávky oznámené ale ani jeho výhrady o tom, že mu nebola doručená zmluva o postúpení pohľadávky. Ďalej je v tejto súvislosti potrebné uviesť, že aj oznámenie o tom, že banka je oprávnená pohľadávku postúpiť tretej osobe, ktoré je súčasťou výzvy zo dňa 12. 9. 2018 (na č.l. 71 spisu), bolo žalovanému podľa doručky na č.l. 213 spisu dňa 14. 9. 2018 odoslané na adresu Y. XX, J. U. a toto oznámenie sa rovnako banke vrátilo s poznámkou „adresát je neznámy“. I pri doručovaní uvedeného oznámenia preto platia závery vyslovené už vyššie, a teda že aj uvedené oznámenie sa dostalo do dispozície žalovaného a z tohto dôvodu je ho potrebné považovať za doručené.

22. Ako už bolo uvedené vyššie, podanou žalobou sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplata sumy 4.800 Eur s príslušenstvom, s tým, že uvedená suma predstavuje 12 neuhradených splátok úveru po 400 Eur (12 x 400 = 4.800 Eur), ktorých splatnosť nastala od 31. 5. 2015 do 30. 4. 2016. Žalovaný v konaní nespochybnil, že mu bol úver v sume 19.200 Eur poskytnutý a rovnako v konaní netvrdil, že by uvedené splátky alebo aspoň niektoré z nich už uhradil. Vzniesol však námietku premlčania uplatňovaného nároku. S poukazom na § 392 ods. 2 veta prvá ObZ pri práve na čiastkové plnenie plynie premlčacia doba pre každé čiastkové plnenie samostatne. V prejednávanom prípade tak premlčacia doba začala plynúť pri prvej v žalobe uplatňovanej splátke dňa 31.5.2015 (pri druhej dňa 30.6.2015, pri tretej dňa 31.7.2015 atď. a pri poslednej dňa 30.4.2016) a podľa § 397 ObZ uplynula dňa 31. 5. 2019 (pri druhej dňa 30.6.2019, pri tretej dňa 31.7.2019 atď. a pri poslednej dňa 30.4.2020). Žalobca podal žalobu na súd dňa 9.5.2019, t. j. včas vo vzťahu k akejkoľvek uplatňovanej splátke. Vzhľadom k uvedenému súd podanej žalobe v plnom rozsahu vyhovel a žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku žalovanú istinu 4.800 Eur spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 400,- Eur od 01.06.2015 do zaplata, zo sumy 400,- Eur od 01.07.2015 do zaplata, zo sumy 400,- Eur od 01.08.2015 do zaplata, zo sumy 400,- Eur od 01.09.2015 do zaplata, zo sumy 400,- Eur od 01.10.2015 do zaplata, zo sumy 400,- Eur od 01.11.2015 do zaplata, zo sumy 400,- Eur od 01.12.2015 do zaplata, zo sumy 400,- Eur od 01.01.2016 do zaplata, zo sumy 400,- Eur od 01.02.2016 do zaplata, zo sumy 400,- Eur od 01.03.2016 do zaplata, zo sumy 400,- Eur od 01.04.2016 do zaplata a zo sumy 400,- Eur od 01.05.2016 do zaplata (žalovaný sa dostal do omeškania dňom nasledujúcim po dni splatnosti každej zo splátok, t. j. pri prvej žalovanej splátke dňa 1.6.2015, pri druhej dňa 1.7.2015, pri tretej dňa 1.8.2015 pri poslednej dňa 1.5.2016 a v Zmluve o úvere bola dohodnutá výška úroku z omeškania 10 %; súd však bol zároveň podanou žalobou viazaný a v nej si žalobca uplatňoval len úrok v omeškania v sume 5 % ročne).

23. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku a žalobcovi ako procesne úspešnej strane sporu priznal voči v spore neúspešnému žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Veľký Krτίš písomne v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie vo výroku, v ktorom mu bola uložená peňažná povinnosť, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.